

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kausli d. 23 Febr. 1869, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Betänkande N:o 5, i anledning af Herr Hessles motion N:o 13, med förslag till ett tillägg uti 11 § af Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, i afseende på uppbörden af presterskapets inkomster.

Uti afgifven motion N:o 13 har Herr *B. W. Hessle* inom Andra Kammaren väckt förslag derom, att Riksdagen behagade för sin del besluta ett tillägg till 11 § af Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, hvilket skulle erhålla följande lydelse:

Mom. 3. Der församling på allmän kyrkostämma beslutar att åt kronofogde på landet och underexsekutor i stad uppdraga hela uppbörden af den genom reglering bestämda lön till presterskapet ege lof dertill. Kronofogde och underexsekutor verkställa sådan uppbörd på allmän uppbördsstämma, efter vederbörlig debitering, som sker på landet af häradsskrifvaren och i staden genom magistratens försorg. De uppburna medlen skola insättas i landträneriet för att derifrån till presterskapet anordnas, och beräknas härför uti provision $1\frac{1}{2}$ procent, som påföres de skattskyldige efter hvarjes andel uti aflöningen; egande Kongl. Maj:t stadga de närmare föreskrifter som för verkställigheten fordras, äfvensom att, om så nödigt finnes, den stadgade provisionen fördela emellan dem, som bestyret med ifrågavarande uppbörd åligger.

Den af motionären åberopade 11 § af Kongl. Maj:ts nådiga Förordning angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster den 11 Juli 1862 lyder sålunda:

Mom. 1. För uppbörden af församlingens afgifter till presterskapet eger den utse en eller flere personer, hvilka, mot ersättning af församlingen, upptaga och under dess gemensamma ansvar till presterskapet aflemna och redovisa dessa afgifter.

Mom. 2. Uppbörden af de afgifter, som blifvit bestämda i penningar, verkställas sednast den 1 Oktober, men af de afgifter, hvilka äro bestämda i persedlar att utgå efter medelmarkegång, sednast den 1 Mars; kommande å alla, som inom utsatt tid sina afgifter icke inbetalt, restlängd att genast upprättas, å kyrkostämma granskas och, sedan den blifvit godkänd, tillställas vederbörande kronofogde på landet eller underexsekutor i stad, hvilka lemna omedelbar handräckning till resternas indrivande.

Då likväl, efter hvad sålunda inhemtas, den af motionären omnämnda uppbörd är en angelägenhet, som, utan inblandning af Statens tjenstemän, lämpligen synes fortfarande böra helst afhandlas mellan församlingen och dess själasörjare;

då genom den af motionären föreslagna förändringen ingen vinst skulle uppkomma för församlingens ledamöter, utan desse fast heldre blifva ytterligare betungade

genom att nödgas samtidigt med kronoutskylderna och på en gång, utan skonsmål, utgöra både afgälden till Kronan och presten, i stället för att såsom nu hafva denna sednare utskyld fördelad på två terminer;

då presterskapet, långt ifrån att härigenom beredas någon fördel, endast skulle få erfara olägenheter af att nödgas ytterligare nära ett halft år vänta på väl behöfliga kontanta inkomster, jemte obehaget af en oundviklig och mången gång vidlyftig skriftvexling; och

då slutligen, så vidt Utskottet har kunnat erfara, icke något allmännare missnöje med nu bestående förhållanden förefinnes, och det synes Utskottet vanskligt att på alltför subjektiva grunder ändra den bestående lagstiftningen, får Utskottet vördsam samt hemställa,

att Herr Hessles motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 23 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 Febr. 1869, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Betänkande N:o 6, öfver Herr L. J. Fahlanders motion N:o 285, om förändrad kostnadsersättning åt exsekutor i utsöknings-ärenden.

Inom Andra Kammaren har Herr *L. J. Fahlander* uti motion N:o 285, på anförda skäl, föreslagit, att Riksdagen ville för sin del besluta, att exsekutor för sådana utdömda fordringar, som genom hans försorg skola på vanligt sätt indrifvas och redovisas, ej må beräkna någon annan kostnadsersättning för sina besvär än skjuts efter en häst till och från förrättningsstället, samt att, då flera förrättningar verkställas under samma resa, kostnaden dem emellan fördelas.

Kongl. Maj:ts nådiga Förordning angående arfvode för auktion å utmätt fastighet på landet, samt godtgörelse till förrättningsmän för besignings-, värderings- och utmätningsförrättningar i enskilda mål m. m. af den 30 November 1855 innehåller uti andra punkten: